

retten. Denne forudsætning og bemærkningerne til »*Lóg um mál og málsøki føroyskra myndugleika at yvirtaka*« er selve forudsætningen for vedtagelsen af lovforslaget.

Et *mindretal* i udvalget (EL) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* i udvalget (TF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Tjóðveldisflokkurins medlem af udvalget tager afstand fra den politiske, juridiske og økonomiske argumentation samt beskrivelsen af de historiske, nutidige og fremtidige forhold mellem Færøerne og Danmark, der lægges til grund for forslaget, og som gentages i de svar, statsministeren har givet i forbindelse med udvalgsbehandlingen af lovforslaget.

Færøerne har altid udgjort en selvstændig jurisdiktion, og som det er fremført af dr.jur. Ole Espersen under udvalgets eksperthøring, er det færøske folk selvsagt et eget folk og et selvstændigt folkeretssubjekt i henhold til folkeretten.

Tjóðveldisflokkurin kan ikke acceptere, at der i en dansk folketingslov opstilles begrænsninger i det færøske folks og dets folkevalgte repræsentanters og myndigheders kompetence. Specielt skal opmærksomheden henledes på følgende:

- De gentagne henvisninger til den danske grundlov, og specielt til § 19, stk. 1, har ingen historisk baggrund eller gyldighed for færøske myndigheders kompetencer, men er opstået i den historiske magtdeling mellem kongen og Folketinget i dansk forfatningshistorie.
- Bemærkningerne om, at de færøske myndigheder har fået uddelegeret »reguldstedende kompetence fra lovgivningsmagten« tilbagevises.
- Det færøske folk og de færøske myndigheder har aldrig fragivet sig retten til at lovgive og handle selvstændigt på følgende områder: statsforfatning, statsborgerskab, Højesteret, udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik samt valuta- og pengepolitik.
- Bemærkningerne og svarene til udvalget fra statsministeren om, at de danske myndigheder om nødvendigt kan iværksætte lovgivning og beslutninger vedrørende statsforfatning, statsborgerskab, Højesteret, udenrigs- sikkerheds- og forsvarspolitik samt valuta- og pengepolitik uden demokratisk accept i Færøerne, har ingen retlig forankring.

- Bemærkningerne til lovforslaget og svarene til udvalget fra statsministeren om de færøske myndigheders manglende ret til at lovgive om det danske sprogs anvendelse på Færøerne er ikke gyldige.

- Valuta- og pengepolitikken i Færøerne er ikke grundfæstet i dansk lovgivning, men retsgrundlaget er forankret i lovgivning, der blev sat i kraft under den midlertidige styrelsesordning før hjemmestyreordningens indførelse.

Det færøske folk og de folkevalgte færøske repræsentanter har aldrig vedtaget den danske grundlov som retsgrundlag for de færøske myndigheders kompetencer og for det færøske folkestyre. Det færøske folks selvbestemmelsesret og de færøske myndigheders kompetencer er forankret i den internationale folkeret, og det færøske folk har aldrig besluttet at indføre nogen indskrænkelse eller begrænsning heraf. Det færøske folk er kun én gang blevet spurgt om sin statsretlige og folkeretlige stilling – i 1946 – hvor et flertal stemte for at oprette Færøerne som selvstændig stat.

Tjóðveldisflokkurin understreger, at det færøske folk har uindskrænket selvbestemmelsesret ifølge den internationale folkeret og i henhold til internationale aftaler og traktater, som Danmark har vedtaget (eksempelvis FN's stiftelsescharter, UNGA resolution 1541 (XV) m.fl.), og at det færøske folk i henhold til international folkeret har retten til ligeværdige forhandlinger om en ordnet og veltilltrettelagt proces i overgangen til fuld selvstændighed.

Lovforslaget om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder må sammen med lovforslag L 171 om det færøske landstyes indgåelse af folkeretlige aftaler betegnes som et kompetent forsøg fra den danske regering på at forhale den færøske selvstændighedsproces eller stille den i bero. Dette gøres ved at genintroducere statsretlige argumenter om en såkaldt »rigsenhed eller rigsfælleskab«, hvorunder de færøske myndigheders handlemuligheder og kompetencer søges afgrænset. Men der er – ligesom med hjemmestyreordningen fra 1948 – tale om et forsøg på at få en politisk konstruktion af en dansk nationalstat og et dansk enhedsrige omfattende Færøerne, som hverken er historisk berettiget eller fremtidsholdbar.

I det store hele forsøger man at styrke den såkaldte skal omkring det danske rige, som det er